

CHESTIONAR PENTRU SPOVEDANIE

Frați creștini,

Toți cei ce am primit taina Sfântului Botez, ne numim creștini, căci ne-am spălat de păcatul strămoșesc și ne-am făcut fii (după dar) ai lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

La Botez ne-am lepădat de satana și de toate lucrurile lui dar, cum mai toți am fost botezați de mici și nu prea am știut noi ce mare importanță are botezul asupra sufletului și trupului nostru, am început să uităm datoriile noastre către Dumnezeu și ne-am lăsat prinși de valurile vieții care ne-au cufundat în marea păcatelor, făcând o mulțime de nelegiuiri și chiar înecându-ne în tot felul de păcate.

De aceea, cu toții am păcătuit de la vârsta de șapte ani încoace, de când ni se țin în seamă păcatele și de Dumnezeu: bărbați și femei, tineri și bătrâni, bogați și săraci, împărați și domnitori, mireni, preoți și călugări. Fără îndoială că toți suntem leproși cu diferite păcate.

Nimeni nu poate să spună că n-a făcut păcate, pentru că este un mincinos.

Păcate fac și copiii până la șapte ani, dar nu li se țin în seamă lor de Dumnezeu, căci acele păcate cad asupra părinților și asupra acelor care îi împing la rele și nu-i învață cele bune.

Așadar, iubiți creștini, să mergem la Iordan ca Neeman Sirianul, care era lepros, și scaldându-se în apele Iordanului s-a făcut sănătos.

Să mergem la Scăldătoarea Oilor ca slăbănogul cel de 38 de ani din Evanghelie și vom întâlni pe Domnul Hristos, prin persoana duhovnicului, care îndată ne va tămădui după ce ne-am spovedit păcatele.

Să ne sculăm din vicii și păcate ca și fiul cel răstăcit și curvar și să ne întoarcem la Tatăl cu căință și cu lacrimi în ochi și să ne mărturisim, zicându-i: „Tată, greșit-am la Cer și înaintea Ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul Tău, primește-mă și pe mine ca pe unul din argații Tăi !”.

Și dacă venim cu lacrimile pocăinței, cu

zdrobirea inimii (adică să te căiești cu lacrimi amare, ca Petru, care s-a lepădat de Domnul de trei ori), să ne pară rău din adâncul inimii și să zicem: „Cum am putut eu să fac asemenea păcate, cum m-am lepădat eu de Mântuitorul și Binefăcătorul meu Dumnezeu, și m-am împreunat cu lucrurile satanii, adică cu păcatele lui?”

Căința să nu fie de moment, să ne căim ca Petru toată viața, până la sfârșit, și să vedem păcatele înaintea ochilor ca David care zice în Psalmul 50: „și păcatul meu înaintea mea este pururea” ,fiindcă cel ce nu se căiește din inimă pentru ce a făcut, foarte ușor se întoarce și face iarăși aceleași păcate și chiar mai grele și mai multe.

Spovedania adevărată trebuie să se facă cu acest gând serios, cu hotărâre de a nu mai păcătui, adică să urâm atât de mult păcatul, încât mai bine să preferi să mori decât să mai păcătuiești.

Spovedania trebuie făcută fără să te rușinezi a spune păcatul așa cum l-ai făcut, adică arătând toată gravitatea lui. Să spui toate năravurile tale, să nu arunci vina pe altul, să te osândești pe tine însuși înaintea lui Dumnezeu și a preotului și să-i arăți toate rănilor păcatelor zicând: „Din lenevirea mea și din nesimțirea mea am mâniat pe Dumnezeu, mi-am rănit sufletul și trupul și acum mă aflu osândit și condamnat la temnițele iadului și la muncile veșnice.”

Spovedania s-o faci toată odată, adică să nu spui unele păcate la un preot iar altele la altul, de frică să nu te oprească de la împărtășanie, fiindcă mare greșeală faci, deoarece păcatele pe care le știi, și nu le spui de rușine sau din altă pricină, ți se dublează și mai bine nu te-ai mai fi spovedit decât să faci un asemenea păcat, căci te asemeni cu Iuda cel plin de vicieșug care avea păcatul trădării lui Iisus în minte și în inimă și nu-l mărturisea nici Domnului care era de față, nici ucenicilor lui. De aceea a căzut în deznădejde și apoi s-a spânzurat. Numai păcatele cele mici, neînsemnate, se iartă la spovedit dacă nu ți-ai adus aminte cu niciun

chip de ele, dar păcatele cele mari este imposibil să le uite cineva pentru că îl muștră conștiința.

Trebuie să știm, că Pocăința este una din Cele Șapte Taine, deopotrivă cu Taina Sfântului Botez. Această taină se compune din patru părți:

- **Întâi** - căința sau zdrobirea inimii;

- **A doua** - spovedania tuturor păcatelor, fără ocolire;

- **A treia** - facerea canonului. Duhovnicul este dator să dea canon celui ce se spovedește, după păcatele lui și după puterea celui ce s-a spovedit, ca să poată să se vindece făcând canonul. Iar dacă duhovnicul nu ți-a dat niciun canon, să te canonisești singur, frate creștine, ca Zahau, ca Maria Egipteanca și ca mulți alți păcătoși, care prin canon s-au spălat și curățit de întinăciunea păcatelor.

- **A patra** parte a acestei Sfinte Taine este dezlegarea păcatelor, care se face de Darul Sfântului Duh, prin preotul duhovnic, căruia i s-au dat cheile de a lega și dezlega păcatele oamenilor.

Mai întâi de a merge la spovedit să-ți aduci aminte dacă ești supărat cu cineva și nu l-ai iertat. Să nu îndrăznești să te spovedești dacă n-ai iertat din inimă pe cel ce ți-a greșit. Dacă l-ai rugat de iertare prin salutări și prilejuri bune, și nu vrea să-ți răspundă, păcatul este al lui, iar dacă tu l-ai iertat din inimă poți să te spovedești.

Să se țină seama că, dacă unui creștin îi lipsește una din aceste părți ale acestei Taine mari, adică căința din inimă, spovedania păcatelor, facerea canonului și dezlegarea de către preot, acel creștin nu s-a folosit de spovedanie. De aceea este de neapărată trebuință ca creștinul să caute cel mai iscusit duhovnic, așa cum zice Sfântul Vasile cel Mare: „precum oamenii nu arată rănile trupului și bolile la orice fel de doctori, ci numai la cei iscușiți, așa și noi să căutăm doctorul cel mai iscusit care poate tămădui rana și boala cea sufletească”.

Cei care vreți să vă mărturisiți bine, întâi

cerce-țați cu atenție această cărticică și scrieți pe hârtie după ea păcatele pe care știți sigur că le-ați făcut. Nu vă apucați s-o copiați întocmai și să mai adăugați și cuvinte de prisos ca să-l obosiți pe preot și să nu vă poată asculta cu atenție.

Încă un lucru foarte important de care să țineți seama: e bine să căutați să faceți această spovedanie amănunțită atunci când preotul duhovnic nu este prea înglotat, adică în ajun de sărbători mari, sau când are servicii multe de făcut. Să căutați timpul când este mai liber și nu e rău chiar când vi se face o sfeștanie în casă, să-l rugați să vă mărturisească, dacă e duhovnicul pe care l-ați ales.

Păcatele pe care le-ați spus odată, și nu le-ați mai repetat, nu mai trebuie spuse, mai ales dacă ați primit canon pentru ele. Schimbarea unui duhovnic nu se face decât în cazuri grave și anume:

- Atunci când află că acel duhovnic a fost caterisit;

- Când duhovnicul poate deveni o pricină de sminteală, fiind neputincios și ispitit de persoana ta. Ești dator fără întârziere să nu-l mai întâlnești niciodată.

- Mai sunt și altele, dar mai ușoare abateri care nu sunt periculoase.

Foarte mult contează spovedania sinceră care o faci în fața lui Dumnezeu și înaintea preotului care este martor că ai spus acele păcate. După ce ți-ai întocmit lista cu păcatele pe care le-ai scos din cartea aceasta, mai întâi pregătește-te, dacă se poate, și cu ceva post și rugăciune și citește-ți-le singur în odăița ta, înaintea sfintelor icoane cu candela aprinsă și spune-le lui Dumnezeu cu lacrimi, cu metanii câte poți și zi și rugăciunea aceasta:

„Doamne, Dumnezeul nostru cel bogat în milă și necuprins în îndurări, care singur ești din fire fără de păcat și pentru noi, fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă dureroasa mea rugăciune, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune și inima mea s-a tulburat întru mine, că Tu, Doamne, Înaltule al Cerului și al

pământului, știi că toată tinerețea mea în păcate am cheltuit-o și, umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucuria dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Căci întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă ci, cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut răs și batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii Tale cea asupra păcătoșilor și gătită fiind gheena focului. Și din această pricină în deznădăjduire căzând, și nicidecum în simțire de întoarcere fiind, pustiu și gol de dragostea cea de la Tine m-am făcut. Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată nu am săvârșit cu covârșire și siguranță? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugetele trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcat; toate mădularele ticălosului meu trup, le-am pornit spre a lucra și a sluji la păcate. Și cine, dar, nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, ticălosul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia Ta am întărit-o, eu singur urgia Ta asupra mea am ațâțat-o, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând și covârșind pe toți cei din veac păcătoși, fără de asemănare păcătuind și fără iertare.

Ci, de vreme ce ești mult milostiv și mult îndurat, lubitorule de oameni, și aștepti întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pe mine însumi înaintea înfricoșatului și nesuferitului Tău divan și, ca și cum m-aș atinge de prea curatele Tale picioare, din adâncul sufletului strig Ție: Milostivește-Te, Doamne, iartă-mă, îndură-Te, ajută neputinței mele, ia aminte la rugăciunea mea și lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primește-mă pe mine cela ce mă pocăiesc și, rățâcind fiind, întoarce-mă, și, întocându-mă, îmbrățișază-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăință dreptilor, nu ai pus iertare celor ce nu greșesc, ci ai pus pocăință asupra mea, a păcătosului, întru acela care spre

întărâtarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimii, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut și să văd mulțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele.

Deci, luminează-mi ochii inimii mele și-mi dă mie umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare și, cu bună nădejde și cu adevărat deplină adevărire, să merg la lumea cea de acolo, lăudând și binecuvântând totdeauna Prea Sfânt Numele Tău: al Tatălui și al Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. AMIN !“

Vă mai atrag încă odată atenția, fiindcă acest lucru este foarte important, ca să vă citiți cu atenție lista cu păcatele pe care le-ați scos din cărticica aceasta, ca să le puteți citi și în fața preotului duhovnic cât mai clar și deslușit și tare, ca să le audă. Să nu vă mulțumiți că le înșirați la repezeală și duhovnicul nici nu le aude cum trebuie sau nu le înțelege, fiindcă vă păgubiți singuri.

Să spui duhovnicului cam de când nu te-ai mai spovedit și mai spune și: dacă nu ți-ai mărturisit atunci toate păcatele tale, dacă le-ai ascuns sau le-ai uitat, dacă ai primit vreun canon și nu l-ai împlinit, și ce anume canon, dacă ai umblat din duhovnic în duhovnic ca să nu fii oprit de la împărtășanie.

După ce v-ați pregătit în felul acesta, mergeți cu încredere la scaunul de judecată și aruncați-vă cu fața la pământ înaintea lui Dumnezeu și a preotului, care este martorul între om și Dumnezeu, și închipuiește-ți că Judecătorul viilor și al morților este în chip adevărat de față, și chiar este, și El va asculta mărturisirea ta, iar tu, frate și soră creștină, la El ai venit nu la preot, ca om. Și înaintea lui Hristos și a preotului începi a te spovedi astfel:

„Mărturisesc Domnului Dumnezeuului Atotțiitorului, carele este slăvit și închinat în Sfânta Treime, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și tuturor sfinților și sfinției tale, sfințite părinte, toate păcatele mele pe care le-am făcut cu

lucrul, cu cuvântul și cu gândul, păcatele cu care L-am supărat pe Dumnezeu în toate zilele vieții mele până în ziua de astăzi, păcatele cu care am supărat pe aproapele meu și cu care mi-am întinat sufletul și trupul meu. Căci în păcate m-am zămislit, în păcate m-am născut din maica mea, în păcate am crescut și am viețuit până în ceasul de acum“.

Adu-ți aminte mai întâi de

Păcatele împotriva Sfântului Duh:

1.- Nu cumva ai avut încredere prea mare în mila lui Dumnezeu și ai zis că El este milostiv și te va ierta de păcate și așa fără înfrânare ai păcătuit mereu și ai amânat pocăința din an în an până la bătrânețe?

2.- Nu cumva te-ai deznădăjduit de mila lui Dumnezeu, zicând că poți păcătui mereu că tot nu te va ierta Dumnezeu?

3.- Nu cumva ai întristat pe Duhul Sfânt stând împotriva adevărului, adică socotind Biblia scornituri mincinoase, sau hulind Sfintele Taine, înjurând de Grijanie, de Dumnezeu, de Biserică și de cele sfinte?

4.- Nu cumva ai zis despre Maica Domnului, peste care s-a pogorât Duhul Sfânt, că a mai avut copii și că n-a rămas fecioară după naștere, ci este o femeie ca toate femeile, cum zic sectanții?

5.- Nu cumva ți-ai împietrit inima și ai stat nepăsător la predicile din biserici și la chemările dumnezeiești prin semne și minuni ce s-au făcut?

6.- Nu cumva ai stat împotriva preoților evlavioși care au propovăduit dreapta credință și ai râs de ei, sau i-ai batjocorind zicând că-ți merge rău dacă ți-a ieșit „popa“ înainte?

7.- Nu cumva ai stat împotriva copiilor, sau la altcineva care s-au hotărât să urmeze mai serios credința, și i-ai batjocorit, zicându-le că au înnebunit, că s-au prostit, că s-au rătăcit, sau în orice chip ai vorbit de ei, sau i-ai pârât la lume ca să fie disprețuiți și huiduiți?

8.- Nu cumva din răutate ai dat învățături la cineva contra dreptei credințe ortodoxe?

9.- Nu cumva te-ai lepădat de credința ortodoxă și te-ai rătăcit trecând la vreo sectă?

10.- Nu cumva ți-ai pus în minte să te omori sau chiar te-ai hotărât, vreo dată, ca să faci acest păcat cumplit?

Cercetează-ți cugetul și vezi dacă ai făcut aceste **Păcate strigătoare la cer** care urmează:

11.- Nu cumva ai ucis pe cineva cu voia sau în combinație cu alții, sau din cauza ta a murit cineva cât de târziu?

12.- Nu cumva ați ucis prunci în pânțele, sau ca bărbat ai fost de părere la uciderea pruncilor cu soția ta, sau ai ajutat pe cineva să facă avorturi cu injecții sau buruieni sau cu sfaturi?

13.- Nu cumva ai făcut sodomie (adică bărbat cu bărbat, femeie cu femeie)?

14.- Nu cumva ai făcut păcate de urgie, care atrag urgia dumnezeiască asupra locului și a celor persoane, adică atunci când bărbatul nu întrebuințează organele genitale așa cum a lăsat Dumnezeu, ci întrebuințează dosul, gura și alte părți?

15.- Nu cumva te-ai însoțit cu animalele? Ca bărbat, cu ce fel de animale? Ca femeie, cu ce fel de animale?

16.- Nu cumva ai asuprit pe săraci, văduve și orfani și pe cei neputincioși?

17.- Nu cumva ai oprit plata celor ce ți-au lucrat ceva, sau celor ce ți-au vândut ceva?

18.- Nu cumva te-ai împrumutat la cineva de bani și nu i-ai mai dat înapoi?

19.- Nu cumva ți-ai batjocorit părinții și i-ai vorbit de rău sau te-ai judecat cu ei?

20.- Nu cumva te-ai arătat nemulțumitor față de părinți, nu i-ai ascultat, i-ai bătut și i-ai chinuit, făcându-le viața amară?

21.- Nu cumva nu i-ai îngrijit când au fost bolnavi, sau la vreme de bătrânețe?

22.- Nu cumva ți-ai uitat părinții după ce au murit și nu le-ai făcut pomeni și parastase cum ne învață Biserica?

Cercetează-ți acum cugetul și vezi care păcate le-ai făcut din acestea care sunt împotriva celor **zece porunci** și care mai sunt și din

Cele șapte păcate de moarte.

23.- Nu cumva te-ai lepădat de credința

ortodoxă și ai trecut la vreo erezie, ai fost măcar vreo dată în adunările lor, ai zis vreodată că este bună și religia lor? Să spui la spovedit și dacă ai fost și numai o singură dată la adunarea lor.

24.- Nu cumva ai primit binecuvântare de la sectanți, sau i-ai primit în casă, sau ai mâncat ceva de la ei, ori ai mâncat cu ei la masă?

25.- Nu cumva ești căsătorit(ă) cu sectant(ă), sau ai vreun copil căsătorit cu rătăcit?

26.- Nu cumva ai citit cărți sectante, ateiste, păgubitoare de suflet, care atacă și batjocoresc religia Sfintei Biserici Ortodoxe?

27.- Nu cumva faci glume la adresa ortodoxiei și a clerului?

28.- Nu cumva râzi de orbi, șchiopi și ciungi?

29.- Nu cumva spui glume și iei în deșert numele lui Dumnezeu?

30.- Nu cumva te rușinezi să te închini când teci pe lângă o biserică sau pe lângă o troiță?

31.- Nu cumva te-ai rugat vreo dată cu fața spre apus, spre miazăzi și miazănoapte ca unii păgâni?

32.- Nu cumva iubești mai mult decât pe Dumnezeu copiii, averea, soția, banii, făcând din ei niște idoli?

33.- Nu cumva fumezi tutun spre bucuria diavolilor?

34.- Nu cumva dai cu roșu pe buze și unghii sau te parfumezi?

35.- Nu cumva te-ai mascat vreo dată, făcându-te din bărbat, femeie și din femeie, bărbat sau ți-ai pus mască de capră, de urs sau de diavol?

36.- Nu cumva porți cercei în urechi, brățări la mâini, mărgele și zgardă la gât?

37.- Nu cumva ți-ai tăiat părul sau ți-ai făcut alunițe pe obraz ca să plăci oamenilor?

38.- Nu cumva ai avut vreodată intenția să plăci și altor oameni și să-i atragi în cursa desfrânării, afară de bărbatul tău?

39.- Nu cumva ai fost la vrăjitoare, descântătoare, ghicitoare, la spiritism și

hipnotism și, dacă ai fost, ți-a descântat argintul viu, ți-a turnat cositorul, ți-a ghicit în cărți sau, având ură de moarte pe cineva, ai cerut să le pună cuțitul, ai cerut să lege bărbatul sau femeia ca să nu se mai poată împreuna?

40.- Nu cumva ți-ai căutat norocul cu papagalul, cu zodii, cu șoarece? Aici adu-ți aminte în care cursă ai căzut la aceste vrăjitoare și spune-le exact și dacă ai mai dus acolo și pe altcineva?

41.- Nu cumva ai crezut greșit ca budiștii, zicând că sufletul, ce iese din om, trece în porc și în diferite animale?

42.- Nu cumva ții în casă cărți pentru descântece, cărți pentru explicarea semnelor și a viselor, a zodiilor sau cărți de ghicit sau de joc?

43.- Nu cumva ai obiceiul să zici ZĂU lui Dumnezeu, să iei numele Domnului în deșert, pomenindu-l la orice treabă nefolositoare?

44.- Nu cumva te-ai jurat strâmb?

45.- Nu cumva te dai diavolului pe tine, pe soție și copii și orice lucru din casă sau din afară?

46.- Nu cumva te-ai blestemat cu jurământ ca să faci rău la cineva, sau ai făgăduit cuiva ceva cu jurământ. Adu-ți aminte și dacă le-ai împlinit sau nu?

47.- Nu cumva înjuri de cele sfinte?

48.- Nu cumva te-ai împărtășit cu nevrednicie și după împărtășanie te-ai întors cu bucurie la păcate?

49.- Nu cumva ai silit sau ai înșelat pe cineva cu bani ca să jure strâmb?

50.- Nu cumva ai cârtit vreodată împotriva lui Dumnezeu la vreo boală sau supărare?

51.- Nu cumva ai făgăduit să dai bani, veșminte, obiecte, case, pământ la vreo sfântă biserică, sau mănăstire și nu te-ai mai ținut de cuvânt?

52.- Nu cumva te-ai jurat zicând: să orbesc, să mor, să n-am parte de copiii mei, și altele?

53.- Nu cumva ți-ai cerut moartea la vreme de boală sau de necazuri?

54.- Nu cumva lucrezi în duminici și

sărbători, sau te duci la vânatoare în aceste zile sfinte, sau faci adunare nelegiuită cu băuturi, cu jocuri, cântece și înjurături și altele?

55.- Nu cumva vii prea târziu la biserică și când vii cauți locul cel de frunte?

56.- Nu cumva nu ascuți cu evlavie slujba Sfintei Liturghii, predicile și cazania sau umbli de-colo-colo, stricând liniștea celorlalți?

57.- Nu cumva, când vii la biserică, te împodobești cu bluze și fuste transparente, cu capul descoperit, în pantaloni și faci sminteală bărbaților, trufindu-te cu acestea? Să știi că rugăciunea nu-ți este primită, dacă vii așa. În loc să te folosești, pleci cu blestem și afurisanie înapoi.

58.- Nu cumva îți place să vorbești și să povestești în biserică?

59.- Nu cumva ai ajuns sâmbăta și duminica, sau ai făcut metanii?

60.- Nu cumva ai intrat în biserică având scurgerea de sânge lunară ca femeie?

61.- Nu cumva ai stat la masă fără rugăciune sau te-ai culcat și sculat fără rugăciune?

62.- Nu cumva ai botezat sau ai cununat pe cineva a doua oară crezând că prima slujbă n-a fost primită?

63.- Nu cumva, ca părinți ce sunteți de copii, nu i-ai iubit și îngrijit deopotrivă, nu i-ai învățat rugăciuni și sfânta religie?

64.- Nu cumva nu-ți înveți copiii să se spovedească și să se împărtășească și nu-i ferești de anturaje rele?

65.- Nu cumva ai povățuit copiii ca să meargă cu vitele prin bucatele și ierburile oamenilor?

66.- Nu cumva ați păcătuit în fața copiilor, făcându-vă pofta ca soți?

67.- Nu cumva, ca bărbat, ți-ai urât femeia batjocorind-o ca pe o roabă și când a fost bolnavă n-ai căutat-o, îngrijind-o cu medicamente sau cumpărându-i cele de trebuință?

68.- Nu cumva, ca soție, nu te-ai supus bărbatului, din contră l-ai ocărât și drăcuit pentru că nu-ți cumpără îmbrăcăminte

luxoasă?

69.- Nu cumva ți-ai atras copiii de partea ta, învățându-i să-l urască și să se depărteze de tatăl lor?

70.- Nu cumva ai pus spurcăciuni în mâncare, în cafea, soțului tău, spurcându-l cu descântece de la vrăjitoare sau cu altceva din cele femeiești?

71.- Nu cumva ai amărât viața altora, ai ațâțat pe cineva la bătaie și ucideri, sau le-ai zdruncinat sănătatea din care cauză au murit?

72.- Nu cumva ai omorât copii după botez, sau ai lăsat vreun copil ca să moară nebotezat?

73.- Nu cumva, din neglijența ta, ți-a murit vreun copil înăbușit sau a căzut în apă sau în foc și s-a ars?

74.- Nu cumva ți-ai lepădat copiii vii, botezați, pe străzi, în târguri, la ușa bisericii și în alte locuri pe unde trec oamenii ca să-i ia și să-i crească?

75.- Nu cumva ai făcut prinsoare cu cineva ca să-l întreci în mâncăruri, băuturi, ridicături, sărituri, jocuri și strigături, prin care ți-ai pierdut sănătatea și altele?

76.- Nu cumva ai privit cu plăcere la împreunarea animalelor: câini, pisici și altele?

77.- Nu cumva ai privit cu poftă filme pornografice, ilustrate, tablouri, statui, reviste ațâțătoare la păcatul desfrânării?

78.- Nu cumva ai în casă pe pereți astfel de idoli sau ilustrate și reviste pornografice?

79.- Nu cumva faci păcatul onaniei, sau ai făcut cu altul, adică bărbat cu bărbat, femeie cu femeie?

80.- Nu cumva ai stricat fecioria vreunei fete?

81.- Nu cumva ai curvit cu femei văduve, sau ai preacurvit cu vreo femeie căsătorită, cu bărbat?

82.- Nu cumva ai curvit cu vreo față bisericească?

83.- Nu cumva ai curvit cu rudenie, soră, verișoară, nașă?

84.- Nu cumva ai curvit cu vreo femeie de altă religie? Aici iar te fac atent, frate și soră,

să spui exact cu cine ai păcătuit, adică ce fel de rudă îți este și dacă femeia a avut bărbat sau nu, fiindcă păcatul acesta al curviei ori se micșorează ori se îngreunează.

85.- Nu cumva sunteți căsătoriți rudenii? Spuneți ce fel de rudenii la spovedit, și cereți să vă sfătuiască ce să faceți.

86.- Nu cumva ai păcătuit cu soția ta în sărbători, duminica, sâmbăta, miercurea și vinerea și în cele patru posturi de peste an?

87.- Nu cumva v-ați împreunat în timpul ciclului lunar, sau după nașterea pruncului, până la patruzeci de zile?

88.- Nu cumva ați culcat într-un pat fetele cu băieții după vârsta de șapte ani?

89.- Nu cumva v-ați culcat în pat, ca tată, cu fetele tale și, ca mamă, cu băieții tăi după vârsta de șapte ani?

90.- Nu cumva te-ai căsătorit cu altă femeie până n-ai divorțat de cea dintâi?

91.- Nu cumva ai trăit măcar o zi cu femeia ta fără cununie religioasă? Să ai grijă și să spui, chiar dacă te-ai cununat la Biserică, pentru că acest păcat nu se iartă decât prin spovedanie.

92.- Nu cumva ai păcătuit, având femeie, cu femeia de care ai divorțat, căci acest păcat este preacurvie?

93.- Nu cumva ai vreun prieten, sau mai mulți, așa cum este obiceiul acum? Ori te cununi ori te desparti, altfel focul gheenei te așteaptă.

94.- Nu cumva ai furat ceva de la vreo biserică sau mănăstire?

95.- Nu cumva te-ai lăcomit și ai furat din ave-rea aproapelui, sau ai poftit averea lui, femeia lui, copiii, vitele și lucrurile aproapelui tău?

96.- Nu cumva ai ajutat, prin vorbe și fapte, pe cineva ca să înstrăineze averea bisericii, mănăstirilor sau vecinilor tăi?

97.- Nu cumva te-ai îmbogățit prin minciuni, prin judecăți și cu martori mincinoși?

98.- Nu cumva te îmbeți și faci scandaluri, bătăi și certuri în casă și între vecini?

99.- Nu cumva ai furat vite, păsări, ouă

sau altceva? Să știi că păcatul nu se iartă până nu dai înapoi lucrul furat, iar dacă nu mai trăiește persoana aceea, împarți la săraci.

100.- Nu cumva ai judecat și osândit pe cineva, pe drept sau pe nedrept?

101.- Nu cumva ai băgat vrajbă între oameni, sau între preoți, sau între părinți și copii?

102.- Nu cumva ai fost mărturie mincinoasă la vreun proces?

103.- Nu cumva ai spus minciuni prin care ai păgubit pe mulți trupește și sufletește?

104.- Nu cumva ai pârât pe cineva și ai vorbit cu două înțeleșuri ca să semeni zăzanie între oameni? Aici iar te fac atent ca să judeci bine ce fel de minciună ai spus, că nu e de ajuns să spui numai atât: am mințit. Adu-ți bine aminte și cercetează acestea de mai sus, că și minciuna e ca și furtul: una e când furi un ou și alta când furi un bou, una când spui o minciună fără să cauzeze cuiva ceva rău și alta să spui o minciună la un proces, sau să calomniezi pe cineva, sau să faci vrajbă, sau să spargi o casă despărțindu-i pe soți.

105.- Nu cumva ai înșelat pe cineva cu bani, sau ai pus apă în lapte sau în vin, sau în alt chip ai făcut înșelăciunea?

106.- Nu cumva ai mutat hotarul ogrăzii și al grădinilor tale și te-ai judecat cu vecinii?

107.- Nu cumva ești plin de mândrie, te înalți cu gândul că ești cineva, te mândrești că ești frumoasă, te mândrești că ești învățat, te mândrești că ai copii învățați și frumoși?

108.- Nu cumva te mândrești că ești de neam mare, că ai neamuri bogate, sau te mândrești cu haine, obiecte și avere?

109.- Nu cumva din cauza mândriei ai căzut în fățarnicie, în obrăznicie, și ai devenit încăpățânat, ambițios și îngâmfat?

110.- Nu cumva ai căzut în mândrie retezându-ți părul capului, scoțându-ți sprincenele, porți rochie scurtă și strâmtă și tocuri înalte?

111.- Nu cumva din cauza mândriei ai râs de păcatele altora, ai râs de sărăcia și

îmbrăcămintea altora, ai râs de portul sau de corpul unuia sau altuia că e prea gras sau prea slab?

112.- Nu cumva ai ascultat la ferestrele altora ca să semeni zânzanie în lume?

113.- Nu cumva ai făcut fapte bune ca să fii lăudat de oameni?

114.- Nu cumva ai intrat în Sfântul Altar fără învoirea preotului?

115.- Nu cumva ai fost zgârcit și nu ți-a păsat de lipsurile și sărăcia altora?

116.- Nu cumva ești nedrept și trădător?

117.- Nu cumva ai dat bani cu camătă ca să iei dobândă?

118.- Nu cumva ai plâns cu lacrimi și cu deznădejde când ai pierdut ceva din averea ta?

119.- Nu cumva ai în minte gânduri spurcate, vorbești glume curvăsărești, ai făcut cu ochiul la cineva, privești cu poftă trupul alteia, ai trimis scrisori cu scopul desfrânării?

120.- Nu cumva ai clevetit pe cineva prin șoapte, sau făcând semne cu mâna?

121.- Nu cumva te-ai bucurat de paguba și necazul altora?

122.- Nu cumva ți-a părut rău de fericirea și norocul altora?

123.- Nu cumva n-ai vrut să ierți pe cei ce ți-au cerut iertare?

124.- Nu cumva nu te-ai plecat cu smerenie să ceri iertare de la aceia pe care i-ai supărat?

125.- Nu cumva ești nerecunoscător, porți ură și ții minte răul pe care ți l-au făcut alții?

126.- Nu cumva ai povestit altora păcatele aproapelui tău?

127.- Nu cumva ești lacom la mâncare, băutură și la altele și calci sfintele patru posturi de peste an, ajunările și zilele de miercuri și vineri, mâncând de dulce din lăcomia ta?

128.- Nu cumva din cauza lăcomiei, pentru că ai mâncat sau ai băut peste măsură, ai vărsat după împărtășanie?

129.- Nu cumva ai mâncat ceva pe ascuns de familia ta?

130.- Nu cumva ai mâncat ceva spurcat, carne de mortăciuni, carne de șoarece(nutrie), păsări moarte, pască jidovească sau ceva de la vrăjitoare?

131.- Nu cumva ai mâncat ceva de furat, sau ai învățat copiii să fure, mâncând împreună bucate furate?

132.- Nu cumva ești tare mânios și supărăcios, înjuri, bați?

133.- Nu cumva ai scuipat și rănit pe aproapele?

134.- Nu cumva ai bătut și chinuit animalele, punând să ducă peste puterea lor?

135.- Nu cumva ai ținut mânie pe cineva o zi, o săptămână, luni sau ani?

136.- Nu cumva ai făcut mizerie cuiva, slugilor, elevilor de școală, soției sau copiilor?

137.- Nu cumva ești leneș la rugăciune, la treburi, te lenevești să mergi la biserică, te lenevești să-ți faci canonul dat de duhovnic?

138.- Nu cumva dormi în timpul Sfintei Liturghii în biserică sau acasă?

139.- Nu cumva ai amânat din lene să te spovedești și să te împărtășești, să faci fapte bune și rugăciuni?

140.- Nu cumva din lene nu vrei să stai în genunchi la rugăciune?

141.- Nu cumva din lene nu chemi preotul să-ți facă sfeștanie?

142.- Nu cumva trăiești în casă nesfințită de preot prin sfânta aghiasmă?

143.- Nu cumva din lenevie ți-ai uitat mormintele părinților neîngrijite?

144.- Nu cumva din lene n-ai păzit făgăduințele date la Sf. Botez sau călugărie?

145.- Nu cumva te-ai împrietenit cu necredincioșii și ai luat în batjocură sfânta credință?

146.- Nu cumva ai amânat pocăința de azi pe mâine, de la un post la altul?

147.- Nu cumva din lene, stând în biserică, ți-ai lăsat mintea să hoinărească după păcate privind îmbrăcămintea și persoanele prin biserică?

148.- Nu cumva te-ai lenevit a-ți pedepsi copiii când fac răutate și păcate?

149.- Nu cumva n-ai învățat și sfătuit pe

cel pe care îl vedeai greșind?

150.- Te-ai rugat pentru binele aproapelui?

151.- Te-ai rugat lui Dumnezeu pentru vrăjmașii tăi, i-ai iertat din toată inima, îi iubești pe vrăjmași?

152.- Ai mângâiat pe cel întristat?

153.- Ai suferit nedreptățile și ocările cu răbdare?

Mai adu-ți aminte și aceste fapte pe care, dacă nu le-am făcut, să le facem, căci la judecată ne va întreba Domnul Hristos de ele:

- Dacă n-ai dat mâncare celui flămând;
- Dacă n-ai dat apă celui însetat;
- Dacă n-ai îmbrăcat pe cel gol;
- Dacă n-ai cercetat pe cei din închisori;
- Dacă n-ai căutat pe cei bolnavi;
- Dacă n-ai primit pe cei străini în casa ta;
- Dacă n-ai îngropat pe cei morți care nu aveau pe nimeni.

După ce ai terminat de citit lista cu păcatele tale, zi și aceste cuvinte:

„Pentru toate aceste păcate pe care le-am făcut, și de care sunt vinovat înaintea lui Dumnezeu, mă căiesc și-mi pare rău din inimă și cu zdrobirea inimii mele mă rog Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și tuturor sfinților îngeri și tuturor sfinților și sfinției tale părinte duhovnicesc, ca să-mi fiți martori în ziua judecării mele împotriva vrăjmașilor diavoli, care în tot momentul mă pândesc să mă surpe în osânda iadului. Și, acum, vă rog, sfințite părinte, să-mi rânduiți un canon, care socotiți că mi s-ar cădea, după păcatele mele, să-l fac cu ajutorul lui Dumnezeu“.

Acum, preotul, urmează să-ți spună ce canon să faci, și-ți rânduieste metanii un număr de ... pe zi, post și rugăciune, chiar ajunare, milostenii, mergerea la biserică, cercetarea bolnavilor, a văduvelor, sărindare pentru iertarea păcatelor, să botezi prunci, să citești Paraclisul Maicii Domnului, Psaltirea și acatiste și, dacă te oprește un timp de Sfânta Împărtășanie, să nu te superi, pentru că e mai bine să primești acest canon, decât să te împărtășești cu mare nevrednicie, fiindcă nu-ți va folosi și, pe lângă păcat, te vei alege cu

vreo pedeapsă dumnezeiască.

După ce ți-ai primit canonul, mergi cu bucurie acasă (pe drum ai să te simți ușor ca un fulg) și acasă aprinde-ți candela, așează-te în genunchi și zi rugăciunea aceasta a Sfântului Augustin, către Domnul Hristos, ca semn de mulțumire că Te-a primit în brațele Sale părintești ca pe fiul cel pierdut și zi:

„Mult Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, mulțumescu-Ți că m-ai ajutat să-mi mărturisesc păcatele mele, mulțumescu-Ți că m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau iertare de la Tine, pentru păcatele mele, urmând lui David celui ce a zis: „Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptăților Tale“.

Îți fâgăduiesc Doamne, cu hotărâre din tot sufletul meu, că prefer mai bine să mor decât să mai fac de acum înainte vre-un păcat de moarte, și să mai supăr cu el, Bunătatea Ta cea nemărginită.

Dar, de vreme ce voința mea este neputincioasă și fără ajutorul Tău nu pot face nimic, mă rog Ție, cu fierbințeală, să mă împuternicești și să mă întărești cu ajutorul Tău cel puternic, ca să rămân până la sfârșit neschimbat în hotărârea mea, lubitorule de oameni, Iisuse al meu, împuternicește-mă să petrec întru pocăință cealaltă vreme a vieții mele și să dobândesc pacea și mulțumirea sufletească aici pe pământ, iar acolo în ceruri fericirea și viața veșnică, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale Sfinților Îngeri, și ale tuturor Sfinților tăi. AMIN ! “

Acum să știi că, dacă cu adevărat ai urmărit cu atenție cărticica aceasta și ai luat tot înțelesul din ea, spovedindu-te așa curat, ești ca și când te-ai botezat din nou, ți-ai reînnoit haina Botezului, pe care o murdăriseși cu atâta mulțime de păcate.

De acum păzește-te curat și fugi din calea pierzării, fugi de lumea cea vrăjmașă lui Dumnezeu, căci te aruncă iarăși în păcate și nu mai face voile trupului, că nu-ți folosește la nimic.

Dumnezeu să te aibă în pază ! AMIN !